שאור לנשמה – פרשת "נצבים - וילך" כה' אלון משין.

(1) שתי מילות – תיבת בראשית:
= בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ...
... וה' עמה ו"ה' בוקר יום אחד. =

(2) ~~פרשת~~ פרשת נצבים – על פי הבקש.
- פרשת מילואים – שם קבוקה את בעיבו"ה
- הקריא והתשובה ← אין בה מצוות

פסוקים נבחרים:

(כ"ג-י"א) = שמרתם בקריא ה' אלוקיך ובאלתו אשר ה' אלוקיך כורת עמך היום =
(כ"ג-י"ג, י"ד) = ולמי אותכם לבדכם ... כי את אשר ישנו ... ואת אשר
אינני פה עמנו היום =
(כ"ג-כ"ג, כ"ד) = ואמרו כל הגוים על-מה ... ואמרו על אשר עזבו את
ברית ה' ... מאלף מצפים =
(ל' - ב') = ושבת עד ה' אלוקיך
(ל' - ג') = ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך ... שמה =
(ל' - ח') = ואתה תשוב ושמעת ... היום =
← כל שלו: כי המצוה הזאת ... לעשותו =

(ל' - י"ג) ולהסיק: כשעזבו, במשה היום את השמים ואת הארץ - =

(3) תקופת השלה – תקופת תמוז: ספר התוכחה:
= למה ה' ארם לתפארת גדולים אלה לגוי גדול כזה? כה'
להורות דרך תשובה לרבים ... ונתקבלו בתשובה. =

(4) 3 מאמרים לתשובה:
ר"ש, הכלל - צבורי, והעדות
בהתאם למה שקולות בקריאת התורה ב"ויב":

II.

= והקריב אהרון את פר החטאת אשר לו,
וכיפר בעדו ובעד ביתו. =

ואח"כ:

= וכל אדם על יה"ה באופן מועד בעולו לכפר בקודש
עד בואו, וכיפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישראל =

אח"כ להפך ← אך "קשקש עדמך ואח"כ קשקש אמרים"
כך ג-ד מ'מדים
בלילה, אחר, אחד:

(5?) כתובת הפרשה פ'-תצו: (כב'-ג')
= על תרומה אחר אחיך אלו את שיון נידחים
והתעלמת מהם, הֲשֵׁב תְּשִׁיבֵם לאחיך =

על פסוק זה אמר הישע"ה (רב' ישעיה הלוי הורוויץ):
שם באבידת ממון כך הכתיבה אותנו התורה באבידת הנפש
על אחת כמה וכמה. ואמר מעתה – על תרומה אחים נידחים
ל סרוי. מדרך התורה והכתיבה והתעלמת מהם. לעולם אל תאמר:
"מה לי ולפושע - ישראל אלה! אלא: הֲשֵׁב תְּשִׁיבֵם – תמיד
עליך לעורר אחים תועים ולהשיבם אליהם בתשובה.

(6) כי האדם על פשדה (דברים כ'-ג')
הדעת מהוה אם אחר העבר ומקם את התגיב - השורש והפרוש
מן למנין: האדם הוא התגובה של כל העבר שקדם אותו, אך
הוא אם השורש שלם כל מה שיבוא אחריו. יש כאן לקח מאיך
עשה בעניין תורה חפשית - דבר מאיך יסודית במחשבת ישראל.
פרי נדבים אינו מכל אלא מצוה לפי שיטת ספר החינוך
ואם לפי הרמב"ם —
כולם מסכימים שה "intrinsic" של הפרשה הוא עשיה.
אך נתקן הדעות אם תשובה היא מצוה או לאו.

II .

(7) נתון:

(8) סיפוי גי מסים של קנ"מ.

---

(9) משרה בארץ ישראל –

ה"אורה" היה תלמיד. ~~הוא~~ הרבנים וה"אורות" מלאו את העולם ואת
לבו ובנה נשמתו בדברי תורה. היה סיבה "אורה" למשפחה. כזה היה הסיום
הראשון של בנימין אדר, שהוא תכף הבין את
עצמו - הוא עבד באותה היכולת בשמו ה"אור", ולמסוף מצא את מה
שהוא חיפש שזה ג'ושוע.

כולם לקחו תרק בשמחה שלו והוא שמח להשתתף
בשמחה ונישאר הלו של בנימין. כולם שמחו מאוד אליו אחד, שיש
עכשיו מצה כל התלבה. ראו ה"ה ברור מה הוא עשה שמה - על-כך
שונה היה הובעתו. הוא לא השתתף בכלל בשמחה והתנהג כאילו
כל אינו נוגע בו בכלל. אפ הוא עצמו - אפ ~~הקובץ~~ - המצה"ה
על הראש ומכוסים קצפים - לא ה"ה בטוח מה הוא עושה ו.

בינתיים. הרבנים - מלאו את ה"אור" אפ בדרי תורה רבים
ותיבוש יפים - ~~הוא~~ תיארו את הדרך הארוכה שהובילה אותם
בנימין להתלטתו להתגייר בשמחה.

לסוף, הגיעו כולם ~~לדבר~~ לדבר "המצון". פתאום, הלא ~~הוא~~ הוא
מיהוש, הראש המוכר הזה קם ובקש לדבר -

= רבותי, בבקשה! ~~שבו שבו~~ שבו כולם על הדשא ולא
אומרים מילה. בוודאי תשתתם לשמעכם - מה עושה הראש הזה?
הוא אינו משתתף בשמחה שלנו, הוא של ~~מצב~~ לסעודת המצוה
שתכינו כאן. הוא אינו מתיחס בכלל לתלילה הסובבת אותו.
ובכן, רבותי, כמה מילות הסבר.

אנו אוכלים של תגן - השמחה. בזה הוא הנפסיק לחיות
והקהל ישב מרותק.

הוא המשיך:

= בנימין, באותם הדרך שלך נסעה אוכלה - אלך הוא
עוד יותר אוכלה ממה שאתה חושב. כולה אני לספר לכם דבר
שאירע לי, דתלך לאוכלה, ברוסיה, שם הייתי צריך יומיים נסיעה
בקלות הרשמית.

בעל ורוי, מצות, אפ עצמו מתנגד לשלטון התלך אותו
שתמיד שומר בימים הקשים של הצרות על שניי לוי. כתוצאה
מכך, הפעיל לחצים עבורת פרך שבו התנהלות היו את-אנושיים.

ליאו יצחק כמה כאלו אנו אוהבים שם אלו אשר בכל אלבבו
מאשם. בכל כולו הכאבתי מאתך. שקה שאמה ערבתי קשם מאך
את אם ערוך אוש אתך. ערבנו יתך, אלמנו את שהוא לאכלך יתך,
ישקו יתך - אך בכל הכאמן הנה ליאו הכרתי את שמו, ליאו
הרעבנו בינינו אלך מילה אותה - ליאו רבדנו בכלל.

יום אחד, מעקיב המענה בית אלי ואמר לי שהבטחן
לבואו - ראתרור. ליאו יצחק למה. ליאו שאלתי שאלות. שהני
שיבוא, נעשה לאבד שלי, להפרד מאתנו והוא ביין שהוא רוצה,
יזמר כי מאתו.

כך הוא אומר -

בשתי הוא ברדס - תפוחים. בעלי הפרדס היו שני אחים
הבלעדי שיש בתסקיר, והעלים הזה הוא פרות יפים, רציני וצעירים.
יום אחד, איש פנה לרעהו ושאל:

תראה כמה נהדרים התפוחים שלנו. תשתה על מה שיש שתות
לפני הקרקע? השורשים של העצים שלנו כה מכוערים ובכל-זאת
מצליחים הם להוציא את הפרות היפה. מה לעשות שהפוך את
העצים ונשים את הענפים היפים מתחת לאדמה, והשורשים למעלה?
ואז הפרות יהיו יפים כמה וכמה יותר יפים.

~~יתכן שהם שהרעיון הזה הוא~~

הרעיון מצא חן בעיני אחיו והתילו לעקור שורה, שורה
של עצים - ולהביך אותם על-פניהם ולהטמין את ה"ראש" מתחת
לאדמה. בתוך הזמן, פחות ופחות פרות יצאו, ויאמרו
כאלה ליאו נעשו את הרעיון שלהם.

רק שלשום הם שאלו אותי אם השורשים למטה במקום
למעלה. מיותר להוסיף, יודעו תשובה שמענו מבעל פרדס אחד על
36 תשובות. ———

אם כאלה, בניי, אמר את השיחה, ומבלי, מילה אחת
נוספת, נפרדנו. ליאו הבנתי את הסיבור הזה אך, ומשם
ליאו את הסיבה שמשום כך הוא סיבור לי.

הפרבה, בניי, ילדי תוכלו לשוחח מבין את מה שהוא
התכוון לומר לי. הדור של אם תשב ל בעיות סבר תדע

בעולם, וכדי להשיגו, צריכים לעבוד את בוראנו.
כך גדלתי, כך חשבתי. אותנו טיילנו, בנימין, ולנו יהללנו
הכוונות על כך לשמענו.

אבל עכשיו, אני רואה שכל ה"שיטה" שהפכנו על
הכוונות ברורות טובים בעלי. אתה, בנימין, הרעיף הבוקר
שלשלה — שומר, נזכר, שם השורשים במקום הכי טוב. ממך ווצאו
הפלות הימים והשמיים. אבא טוב.